

บทที่ 3

อุปกรณ์ และวิธีการทดลอง

3.1 อุปกรณ์

- เครื่องแปรรูปอาหาร โดยใช้ความดันสูงยิ่ง (Food-lab, England)
- เครื่องแยกกาก (Moulinex A753, UK)
- เครื่องวัดอุณหภูมิ (Extech instruments 421305, Taiwan)
- เครื่องวัดปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (Atago/N-1E, USA)
- เครื่องวัดสี (HunterLab, Model Color Quest XE, USA)
- เครื่องวิเคราะห์ความเป็นกรดด่าง (Satorius PB-20, Germany)
- เครื่อง Spectrophotometer (Perkin Elmer instruments, Model Lambda 35)
- เครื่องชั่ง ทศนิยม 2 ตำแหน่ง (HF-3000G, Switzerland)
- เครื่องชั่ง ทศนิยม 4 ตำแหน่ง (Satorius A120S, Germany)
- Auto pipet (Eppendorf, Reference Series 2000, Canada)
- เครื่องเหวี่ยงหนีศูนย์กลาง (Hettich Zentrifuge Universal, Model Mikro22R, Germany)
- หม้อน้ำอัดไอ (Airayama HA-300MIV, Japan)
- อ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิ (Gallenkamp, England)
- ตู้บ่ม (Heraeus B6200, England)
- เครื่องผสม (Scientific Industries G-560E, U.S.A.)

3.2 สารเคมี

- โพแทสเซียมเปอร์แมงกาเนต (KMnO_4)
- สารละลายบัฟเฟอร์มาตรฐาน pH 4 และ pH 7
- Folin-Ciocalteu phenol reagent
- Aqueous sodium carbonate
- Calcium carbonate (CaCO_3)
- Gallic acid
- Acetone

- กรดทาร์ทาริก (L(+)-Tartaric acid)
- Ethyl alcohol
- อาหารสำเร็จรูป PCA (Plate Count agar)
- อาหารสำเร็จรูป PDA (Potato Dextrose agar)
- Peptone Water (buffered)

3.3 การเตรียมน้ำใบบ๊วก

วัตถุดิบที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือบ๊วก โดยมีแหล่งที่มาจากตลาดคันทันพยอม จ.เชียงใหม่ นำมาเลือกตัดเอาเฉพาะส่วนใบและก้านประมาณ 1 kg ล้างด้วยน้ำสะอาด 2 ครั้ง และล้างด้วย สารละลายโพแทสเซียมเปอร์แมงกาเนต (KMnO₄) ความเข้มข้น 300 ppm 1 ครั้ง จากนั้นล้างด้วยน้ำสะอาดอีก 1 ครั้ง ปั่นแยกกากโดยใช้เครื่องแยกกาก นำส่วนที่เป็นน้ำประมาณ 300 ml มาผสมด้วยน้ำสะอาดประมาณ 300 ml (อัตราส่วน 1:1) ที่ผ่านการต้มฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 100°C และทิ้งไว้ให้เย็น ผสมกับน้ำตาลทรายขาวให้มีความหวานสุดท้ายเป็น 14°Brix แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่ง นำมาบรรจุในถุงร้อนแบบหนา ขนาด 3x15 cm² ปริมาตรถุงละ 50 ml โดยทำการรีดไล่อากาศในถุงออก ปิดผนึกด้วยความร้อน บรรจุในถุงร้อนแบบหนาที่มีน้ำสะอาดบรรจุอยู่ แล้วทำการรีดไล่อากาศออก ปิดผนึก ก่อนนำไปแปรรูปด้วยเครื่องแปรรูปอาหารโดยใช้ความดันสูงยิ่ง (หัวข้อ 3.4) ส่วนที่สอง นำมาผ่านกระบวนการแปรรูปด้วยความร้อนที่อุณหภูมิ 90°C เป็นเวลา 15 วินาที ทิ้งไว้ให้เย็น แล้วจึงบรรจุในถุงร้อนแบบหนา ขนาด 3x15 cm² ปริมาตรถุงละ 50 ml โดยทำการรีดไล่อากาศในถุงออก แล้วปิดผนึกด้วยความร้อนเช่นกัน

3.4 การหาสภาวะที่เหมาะสมสำหรับการเตรียมน้ำใบบ๊วกพร้อมดื่มโดยใช้ความดันสูงยิ่ง

นำน้ำใบบ๊วกที่บรรจุในถุงจากข้อ 3.3 มาผ่านเครื่องแปรรูปอาหารด้วยความดันสูงยิ่ง โดยทำการศึกษาถึงผลของระดับความดัน อุณหภูมิ และเวลา ต่อคุณภาพของน้ำใบบ๊วกพร้อมดื่ม โดยผันแปรปัจจัย ดังนี้

ความดัน	3 ระดับ คือ	400, 500 และ 600 MPa
อุณหภูมิ	3 ระดับ คือ	30, 40 และ 50 °C
เวลา	2 ระดับ คือ	20 และ 40 นาที

ในการตรวจสอบขั้นต้น ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบคุณภาพด้านสี (หัวข้อ 3.5) pH (หัวข้อ 3.6) และจุดชีววิทยา (หัวข้อ 3.9) เท่านั้น เพื่อวิเคราะห์หาสภาวะที่เหมาะสมต่อการเตรียมน้ำใบบ๊วกพร้อมดื่มด้วยความดันสูงยิ่ง โดยอาศัยผลการตรวจเชื้อจุลินทรีย์เป็นเกณฑ์สำคัญ จากนั้น

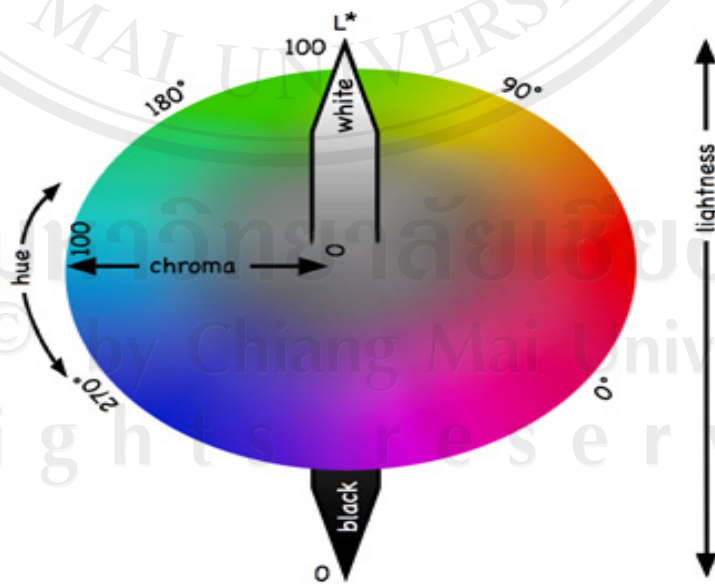
น้ำใบบวบกพร้อมดื่มที่เตรียมโดยความดันสูงยิ่งจากสภาวะที่เหมาะสม จะนำมาศึกษาเพิ่มเติม โดยตรวจสอบหาปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด (หัวข้อ 3.7) และคลอโรฟิลล์ (หัวข้อ 3.8)

3.5 การตรวจสอบสี

ในการตรวจสอบสีของผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้ค่าสีระบบ CIE L*C*H° โดยทำการปรับมาตรฐานเครื่อง (calibration) ด้วยการตั้งค่าต่างๆ ดังนี้

Mode	เลือก	TTRAN (Total transmission) ใช้วัดสีวัตถุที่โปร่งใส
Scale	เลือก	CIELCh
Illuminant	เลือก	D 65
Procedure	เลือก	none
Observer	เลือก	10°
MI Illuminant	เลือก	Fcw

จากนั้นวัดค่าสีของตัวอย่าง โดยเจือจางตัวอย่างด้วยน้ำกลั่น อัตราส่วน 1:4 ใส่ตัวอย่างใน Quartz cell ขนาดความหนา 10 cm (ปริมาตร 20 ml) แล้ววัดค่าสีในระบบ ระบบ CIE L*C*H° โดยทำการวัดซ้ำ 3 ครั้ง แล้วหาค่าเฉลี่ย นอกจากนี้ ทำการตรวจสอบความยาวคลื่นต่อเนื่องของค่า transmission ที่ความยาวคลื่น 400-700nm ร่วมด้วย

รูปที่ 3.1 วงล้อสีในระบบ CIE L*C*H°

หมายเหตุ; การแปลผลค่าสีที่วัดได้ เป็นดังนี้

L* (Lightness) เป็นค่าความสว่าง มีค่าอยู่ในช่วง 0 ถึง 100

L* มีค่าใกล้ศูนย์ หมายถึง ตัวอย่างมีความสว่างน้อยจนเป็นสีคล้ำ

L* เข้าใกล้ 100 หมายถึง ตัวอย่างสว่างมากจนเป็นสีขาว

C* (Chroma) เป็นค่าแสดงถึงความเข้มของสี

C* มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ หมายถึง วัตถุมีสีเทา

C* มีค่าเพิ่มขึ้น หมายถึง วัตถุมีความเข้มสีเพิ่มมากขึ้น

H° (Hue) เป็นค่าแสดงถึงสีแท้จริงที่ปรากฏให้เห็น อยู่ในรูปองศาในวงกลม ซึ่งเริ่มต้นตั้งแต่ 0 องศา ถึง 360 องศา โดยสีในแกนหลักได้แก่

H° มีค่า 0 องศา แสดงสีแดง-ม่วง (ค่าสี a*+ ในระบบ CIE L*a*b*)

H° มีค่า 90 องศา แสดงสีเหลือง (ค่าสี b*+ ในระบบ CIE L*a*b*)

H° มีค่า 180 องศา แสดงสีเขียว (ค่าสี a*- ในระบบ CIE L*a*b*)

H° มีค่า 270 องศา แสดงสีน้ำเงิน (ค่าสี b*- ในระบบ CIE L*a*b*)

3.6 การวัดค่า pH

นำน้ำใบบวบกดตัวอย่าง 10 ml มาวัดค่าความเป็นกรด-ด่าง ด้วยเครื่องวัด pH โดยก่อนวัดตัวอย่างจะทำการปรับมาตรฐานเครื่อง (calibration) ด้วย สารละลายบัฟเฟอร์มาตรฐาน pH 4.00 และ 7.00 ตามลำดับ แล้ววัดค่าความเป็นกรด-ด่างของตัวอย่าง โดยใช้ pH probe จุ่มลงในตัวอย่าง แฉกทิ้งไว้จนเครื่องขึ้นคำว่า ready อ่านค่าที่ได้และบันทึกผล

3.7 การหาปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด

ในขั้นตอนนี้ ใช้วิธีการตรวจสอบของ Tsai *et al.* (2005) ซึ่งมีหลักการ คือ ตัวอย่างทำปฏิกิริยากับ Folin-Ciocalteu reagent ซึ่งประกอบด้วย phosphomolybdic-phosphotungstic acid reagents สารดังกล่าวจะถูกรีดิวซ์โดย phenolic hydroxyl groups ของ total polyphenols เกิดเป็น tungsten และ molybdenum blue ซึ่งให้สีน้ำเงินและดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่นสูงสุด 765 nm ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดหาโดย เทียบกับปริมาณของกรดแกลลิก (gallic acid) มีวิธีการ ดังนี้

3.7.1 การเตรียมกราฟมาตรฐานกรดแกลลิก

เตรียมสารละลายมาตรฐานกรดแกลลิกที่ระดับความเข้มข้น 20, 40, 60, 80 และ 100 ppm ปิเปตความเข้มข้นละ 2 ml ในหลอดทดลอง เติมสารละลาย Folin-Ciocalteu phenol 5 ml ทิ้งไว้ 3 นาที เติมสารละลาย sodium carbonate 2 ml ทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 1 ชั่วโมง นำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 765 nm ด้วยเครื่อง Spectrophotometer จะได้กราฟมาตรฐานของกรดแกลลิก (ภาคผนวก ค)

3.7.2 การหาปริมาณสารฟีนอลิกในน้ำใบบัวบก

นำน้ำใบบัวบกตัวอย่าง 5 ml มาปั่นด้วยเครื่องเหวี่ยง ที่ 12000 x g เป็นเวลา 20 นาที จากนั้นปิเปตส่วนใสมา 2 ml เติมสารละลาย Folin-Ciocalteu phenol 5 ml ทิ้งไว้ 3 นาที เติมสารละลาย sodium carbonate 2 ml ทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 1 ชั่วโมง นำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 765 nm ด้วยเครื่อง Spectrophotometer แล้วนำค่าที่ได้มาแปลผลในรูปของปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด โดยเปรียบเทียบกับกราฟมาตรฐานของกรดแกลลิก (หัวข้อ 3.7.1)

3.8 การหาปริมาณคลอโรฟิลล์

โดยทั่วไปคลอโรฟิลล์ ที่พบในพืชมี 2 ชนิด คือ คลอโรฟิลล์ เอ (chlorophyll a) และ คลอโรฟิลล์ บี (chlorophyll b) สามารถละลายได้ดีในตัวทำละลายอินทรีย์ เช่น อีเทอร์ และ แอลกอฮอล์ ดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 663 และ 645 nm และสำหรับวิธีการหาปริมาณคลอโรฟิลล์ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตรวจสอบของ Mahanom *et al.* (1999) ซึ่งมีวิธีการ ดังนี้

นำน้ำใบบัวบกตัวอย่าง 5 ml มาปั่นด้วยเครื่องเหวี่ยง ที่ 12000 x g เป็นเวลา 20 นาที จากนั้นปิเปตส่วนใสมา 2 ml เติม CaCO₃ 0.1 g และ 10 ml 80% Acetone เขย่ากรองแยกเอาส่วนใส นำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 663 และ 645 nm ด้วยเครื่อง Spectrophotometer คำนวณหาปริมาณคลอโรฟิลล์ต่อกรัมตัวอย่าง ดังสูตร

$$\text{Chl a (ml/ml leaf)} = \frac{((12.7 \times \text{Abs}_{663}) - (2.6 \times \text{Abs}_{645})) \times \text{ml Acetone}}{\text{ml leaf tissue}}$$

$$\text{Chl b (ml/ml leaf)} = \frac{((22.9 \times \text{Abs}_{645}) - (4.68 \times \text{Abs}_{663})) \times \text{ml Acetone}}{\text{ml leaf tissue}}$$

$$\text{Total Chl} = \text{Chl a} + \text{Chl b}$$

3.9 การตรวจสอบคุณภาพด้านจุลชีววิทยา

3.9.1 ปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมด (Total plate count) (AOAC, 2000)

เตรียมตัวอย่างน้ำใบบวบกแบบปลอดเชื้อ ทำเจือจางในสารละลาย 0.1% peptone water หลอดละ 9 มล. จนได้ระดับ ความเจือจางที่เหมาะสม (10^{-1} - 10^{-10}) ใช้เทคนิค pour plate โดยใช้ อาหารเลี้ยงเชื้อ PCA นำไปบ่มในตู้บ่มอุณหภูมิ 30-37°C นาน 2-3 วัน นับจำนวนโคโลนีจากงาน ที่มีจำนวนโคโลนีอยู่ระหว่าง 30-300 โคโลนี คำนวณ cfu/g (ml) ของอาหารได้จากสูตรนี้

$$\text{cfu/g or ml} = \frac{\sum C}{(V_1 n_1 + 0.1 n_2) d}$$

- เมื่อ
- v_1 = ปริมาตรของสารละลายที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงเชื้อ
  - ΣC = ผลรวมของโคโลนีที่นับได้ทั้งหมดจากงานอาหารเลี้ยงเชื้อที่ นับได้ในช่วง 30-300 โคโลนี
  - n_1 = จำนวนงานอาหารเลี้ยงเชื้อที่นับได้ในช่วง 30-300 โคโลนี ในระดับความเข้มข้นแรก
  - n_2 = จำนวนงานอาหารเลี้ยงเชื้อที่นับได้ในช่วง 30-300 โคโลนี ในระดับความเข้มข้นที่ 2
  - d = ระดับความเข้มข้นแรกที่สามารถนับเชื้อได้ในช่วง 30-300 โคโลนี

3.9.2 ปริมาณเชื้อยีสต์และรา (Yeast and Mold) (AOAC, 2000)

เตรียมตัวอย่างน้ำใบบวบกแบบปลอดเชื้อ ทำเจือจางในสารละลาย 0.1% peptone water หลอดละ 9 ml จนได้ระดับ ความเจือจางที่เหมาะสม (10^{-1} - 10^{-10}) ใช้เทคนิค pour plate โดยใช้ อาหารเลี้ยงเชื้อ PDA ที่ปรับ pH เป็น 3.5 ด้วยกรดทาร์ตริกแล้ว นำไปบ่มในตู้บ่มอุณหภูมิ 30°C นาน 2-3 วัน นับจำนวนโคโลนีจากงานที่มีจำนวนโคโลนีอยู่ระหว่าง 30-300 โคโลนี คำนวณ cfu/g (ml) ของอาหารเช่นเดียวกับสูตรหัวข้อ 3.9.1

3.10 การศึกษาผลของอายุการเก็บรักษาน้ำใบบัวบกพร้อมดื่มน้ำที่ผ่านการแปรรูปด้วยความร้อนและความดันสูงยิ่ง

ศึกษาผลของอายุการเก็บรักษาน้ำใบบัวบกพร้อมดื่มน้ำที่แปรรูปด้วยความร้อน ที่อุณหภูมิ 90°C เป็นเวลา 15 วินาที (หัวข้อ 3.3) และน้ำใบบัวบกพร้อมดื่มน้ำที่แปรรูปด้วยความดันสูงยิ่ง ที่มีสถานะเหมาะสมที่สุดจากการวิเคราะห์คุณภาพเบื้องต้น (หัวข้อ 3.4) แล้วนำน้ำใบบัวบกพร้อมดื่มน้ำที่เตรียมได้ทั้งสองกระบวนการดังกล่าว มาเก็บรักษาที่ อุณหภูมิห้อง และ อุณหภูมิ 4°C เป็นเวลา 4 สัปดาห์ โดยทำการสุ่มตัวอย่างทุกสัปดาห์ วิเคราะห์คุณภาพด้านสี (หัวข้อ 3.5) pH (หัวข้อ 3.6) ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด (หัวข้อ 3.7) คลอโรฟิลล์ (หัวข้อ 3.8) และจุลชีวินวิทยา (หัวข้อ 3.9)

3.11 การวิเคราะห์ทางสถิติ

ในแต่ละการทดลอง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลผลิตกันชน้ำใบบัวบกพร้อมดื่มน้ำ ที่สถานะต่างๆ ตลอดจนการตรวจสอบคุณภาพทางกายภาพ เคมี และจุลชีวินวิทยา เป็นจำนวน 3 ตัวอย่าง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มานำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นอกจากนี้ข้อมูลของแต่ละชุดการทดลองได้นำมาวิเคราะห์เพิ่มเติมทางสถิติด้วยโปรแกรม SPSS version 14.0 โดยทดสอบความแตกต่างของข้อมูลที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($P \leq 0.05$)